

- ਮਨਿ ਬੱਚੇ:- "ਮਨਿ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਫੁੱਲ ਬੱਚੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਰਤਨ ਕੱਢਣਗੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਕਹਿੜੀ ਅਜਿਹੀ ਸਾਂਝੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਬਣਿਆ ਰਹੇ?
- ਉਤਰ:- ਹੇ ਮੇਰੇ ਫੁੱਲ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵੇਖੋ - ਕੀ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਆਸ਼ੂਰੀ ਅਵਗੁਣ ਰੂਪੀ ਕੰਡਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਜੇਕਰ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਕੰਡਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜਵੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਅਵਗੁਣ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਸ਼ੂਰੀ ਅਵਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕੰਡਾ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ - ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਨਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਦੰਡ ਭੋਗਣਾ ਪਵੇ।

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਦਾ ਕੰਡਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੌਣ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਜੋ ਹੁਣ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੱਥੇ - ਕੱਥੇ ਮਾਇਆ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੋ ਫੁੱਲ ਬਣਦੇ - ਬਣਦੇ ਝੱਟ ਨਾਲ ਫਰਿ ਕੰਡਾ ਬਣਾ ਦੀਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਮਸਿਲ ਮਨੁੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਨ ਮਨੁੱਖ, ਪਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੜ੍ਹਦੇ - ਝਗੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਝਗੜ੍ਹਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਸੋ. ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਰੇ ਪਏ ਹਨ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਵਸਿ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਗੋਤੇ ਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਪਤਤਿ ਭ੍ਰਸ਼ਿਟਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਾਗਵਾਨ ਵੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਫਰਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਚਲਨ ਕਵਿ ਦੀ ਹੈ - ਉਹ ਭਾਗਵਤ ਵਿੱਚ ਵਰਨਣ ਹੈ। ਕੀ - ਕੀ ਗੱਲਾਂ ਲਾਖਿ ਦੀਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਤ੍ਰਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਬੋਝ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਤ੍ਰਿਯੁਗ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਫੁੱਲ ਬਣਕੇ ਫਰਿ ਕੰਡੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਚਲਦੇ ਫਰਿ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੈਠੋ - ਬੈਠੋ ਮਾਇਆ ਕੀ ਹਾਲ ਕਰ ਦੀਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਸਿਵ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਵਸਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਸੀ। ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੀਰੋ - ਜਵਾਹਰਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਅਲਾਹ। ਜੰਗਲ ਇੱਥੇ ਹਨ, ਫਰਿ ਬਗੀਚਾ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਹੀ ਫੁੱਲ ਸਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੁੱਲ ਬਣਦੇ - ਬਣਦੇ ਫਰਿ ਸੰਗ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਸ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸ.ਦੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਭਭਕਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਬਲਿਕੁਲ ਸ.ਭੀ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਰੀ ਹੈ ਜੰਗਲ। ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਅੱਗ ਲੱਗੇਗੀ। ਤਾਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਉਹ ਹੀ ਅੱਗ ਲੱਗਣੀ ਹੈ ਜੋ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜ੍ਹਾਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਆਟੋਮਕਿ ਬੋਮਬਜ਼ ਦੀ ਲੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਯਾਦਵਾਂ ਦੀ ਹੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਸਾਇੰਸ ਨਾਲ ਮਜ਼ਾਇਲ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਸ.ਸਤ੍ਰਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਟੀਡੀ ਵਿਚੋਂ ਬੋਝ੍ਹੀ ਮੂਸਲ ਆਦਿ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਸਾਇੰਸ ਦਵਾਰਾ ਕੀਨੋਂ ਬੋਮਬਜ਼ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ 2 ਬੋਮਬ ਹੀ ਲਗਾਏ ਤਾਂ ਕੀਨੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ। ਕੀਨੋਂ ਆਦਮੀ ਮਰੇ। ਲੱਖਾਂ ਮਰੇ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਇਸ ਇਨ੍ਹੇ ਵੱਡੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਕਰੋੜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣੀ ਹੈ।

ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਤਾਂ ਫਰਿ ਵੀ ਰਹਿਮਦੀਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਵੀ ਜਾਣਗੇ ਕੱਥੇ। ਵੇਖਣਗੇ ਬਰੋਬਰ ਅੱਗ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰਿ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਲੈਣਗੇ। ਬਾਪ ਹੈ ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਪੁਨਰਜਨਮ ਰਹਤਿ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਫਰਿ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦੀਂਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮਯੁਗੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਮੰਤਰ ਸਬੰਧੀਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਤੋੜ ਨਭਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਆਸ਼ੂਰੀ ਗੁਣ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਦੈਵੀਗੁਣ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਸਿਖਾਉਣਾ। ਮੰਤਰ ਦੀਂਦੇ ਰਹੋ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਕੀਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦੇ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ - ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਮਤਲਬ ਨਰਕਵਾਸੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਖੁਦ ਨੂੰ ਆਸ਼ੂਰੀ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਨਾ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਆਸ਼ੂਰੀ ਕੰਮ ਹੋਵੇ? ਅਸੀਂ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਧੰਧਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਬਾਬਾ ਹੈ ਬਾਗਵਾਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ - ਕ੍ਰਮਾਰੀਆਂ ਹੋ ਮਾਲੀ। ਕਸਿਮ - ਕਸਿਮ ਦੇ ਮਾਲੀ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਅਨਾੜੀ ਹਨ ਜੋ ਕਸਿ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬਾਗਵਾਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਮਾਲੀ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਮਾਲੀ ਵੀ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਲੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਸਰਵਸਿ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਨਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਬੁਲਾਓ। ਬਾਬਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਰਡਕਲਾਸ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਗਵਾਨ ਪਿਆਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫੁੱਲ ਬਣਾਕੇ ਵੇਖਾਉਣਗੇ। ਉਸ ਤੇ ਬਾਗਵਾਨ ਖੁਸ਼ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਸਦੈਵ ਰਤਨ ਹੀ ਕੱਢਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਰਤਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪੱਥਰ ਕੱਢਣਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਸ.ਵਿ ਤੇ ਅੱਕ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵੀ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਕਈ ਇਵੇਂ ਵੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਚਲਨ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਵਿ ਦੀ ਹੈ। ਕੰਡੇ ਵੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਚੜ੍ਹਕੇ ਫਰਿ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹੋਰ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਰਿ ਕੀ ਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ!

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਾਂ ਨਸ਼ਿਕਾਮੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਪਰ - ਉਪਕਾਰੀ ਹਾਂ। ਪਰ - ਉਪਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਤੇ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਆਕੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਕਹੋ ਸਵਰਗ ਚੱਲੇ। ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹਾਂ ਨਾ। ਅਰੇ ਸਵਰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਸਤ੍ਰਿਜੁਗ ਵਿੱਚ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਕੱਢਿਆ। ਕਲਯੁਗ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਰਕ। ਪੁਰਾਣੀ ਤਮੋ ਪੁਰਾਣ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ ਸਵਰਗ ਕੱਢਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਦਲਿਵਾੜਾ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਵਰਗ ਉਪਰ ਵਖਾਇਆ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਇਸ ਲਈ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ - ਫਲਾਣਾ ਸਵਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਸਵਰਗ ਕੱਢਿਆ ਹੈ? ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਕੀ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਵਸਿ. ਸਾਗਰ। ਸੀਰ ਸਾਗਰ ਵਸਿਨੂੰਪੂਰੀ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਪੂਜਾ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਤਲਾਬ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਸਿਨੂੰ ਨੂੰ ਬਠਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੱਥੇ ਦੁੱਧ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਫੁੱਲ ਬਣਦੇ ਜਾਓ। ਅਜਹੀ ਕੋਈ ਚਲਣ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਚਲਨੀ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਕਹੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਕੰਡਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਮਾਇਆ ਕੰਡਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਆਪਣੀ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਗ੍ਰਹਸਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਗਵਾਨ ਬਾਬਾ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਫੁੱਲ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਰਵਸਿ ਦੇ ਲਈ ਜੱਥੇ - ਕਤਿ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਭੋਜੇ। ਦਖਿਾਈ ਤਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਕਹਿੜਾ, ਕਸਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੁੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਖਿਾਉਣ। ਇਹ ਹੈ ਸਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ। ਸੱਤ ਪੁਰਜਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਪੁਰਜਾ ਵੀ ਅੰਡਰਸਟੁਡ ਬਣੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਪੁਰਜਾ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਵਿ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਜਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਦੇ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੱਚਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੀ ਦੇਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਤਨਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ, ਜਨਿ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰਤ ਗਰੀਬ ਹੈ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਸੀ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਸਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੋਡਕ ਟਰਾਂ - ਟਰਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੁਲਬੁਲ ਆਵਾਜ਼ ਕੀਨਾ ਮਠਿ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਰਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਅੱਜਕਲ ਗੀਤਾ ਸੁਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੀਨੇ ਹਨ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਵੀ ਨਕਿਲੀਆਂ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਨਾਲ ਕਹਿੜਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ? ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬੋੜੀ ਰੱਖੀ - ਸਾਧੀ ਕਸਿ ਨੇ ਵਖਿਾਈ ਤਾਂ ਬਸ, ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ। ਤਾਂ ਪਤਤਿ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਇਹ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਤਤਿਪੁਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਤਤਿ ਹੈ। ਸਭ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਤਿ ਪਾਵਨ ਆਓ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਉਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗੰਗਾ ਸਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ? ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਨੀ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕਦੀ ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢੇ। ਫੁੱਲ ਬਣੇ। ਇਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਚੱਲਦੇ - ਚੱਲਦੇ ਗ੍ਰਹਚਾਰੀ ਬੈਠ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਪਫੁਲ ਤੋਂ ਹੋਪਲੈਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਈਏ। ਇੰਦਰ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਗੰਦੇ ਬੋੜੇ ਹੀ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੰਦਰ ਸਭਾ ਹੈ ਨਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਜੋ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਬੜੀ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਹੈ। ਵਕਾਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਵੀ ਬੋੜ ਪਵੇਗਾ, ਇਸਲਈ ਸੰਭਾਲ ਕਰ ਕਸਿ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕੀ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਸਭ ਕੀਉ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਭੀਸ਼ਮ ਪਤਿਮਾਹ ਆਦਿ ਦਾ ਨਾਮ ਤੇ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੜੀ ਵਸਿ.ਲ ਬੁੱਧੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਭਾਰਤ ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਫਲਾਵਰ ਸੀ। ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੰਡੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ 5 ਵਕਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਮਾਨਾ ਹੀ ਜੰਗਲ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਜੇਕਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਤਾਂ ਜਨਮ ਜਨਮਾਂਤਰ ਅੱਕ ਦੇ ਫੁੱਲ ਹੀ ਬਣੇਗੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤੋਂ ਬੋੜੀ ਹੀ ਮਹਿਰਬਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਹਿਰਬਾਨੀ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੋਂ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਏਗਾ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਖਣਗੇ। ਅੱਕ ਨੂੰ ਬੋੜੀ ਹੀ ਵੇਖਣਗੇ। ਫਲਾਵਰ ਸੋ. ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਫਲਾਵਰ ਸੋ. ਹੈ ਨਾ। ਬੜਾ ਵੱਡਾ ਇਨਾਮ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਫਸਟਕਲਾਸ ਫੁੱਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬੜੀ ਮਠੀ ਚਲਨ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰੋਧੀ ਨਾਲ ਬੜਾ ਨਰਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਯੁਕਤੀਆਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰਿਆ - ਚਰਿਤਰ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਾਂ ਸਕਦੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨਵਾਚ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਤਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀਏ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਚਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਸਿਵ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਲਈ ਬੋੜਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਉਹ ਰਜਾਈ ਦੇ ਲਈ ਲੜਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਨਾਲ ਹੀ ਡੰਗਿਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਸ਼ਰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਕਵਿ ਬਣਾਓ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨਿ- ਮੰਨਿ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮਾਇਆ ਦੀ ਗ੍ਰਹਚਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਸਚੈਵ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਨਕਿਲਣੇ ਹਨ। ਸੰਗ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਅਵਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਨਰਮ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਤੋਂ ਕਦੀ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਖਾਣੀ ਹੈ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਖੁਦ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਸਦਾ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਵ੍ਰਤਤੀ ਦਵਾਰਾ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤੱਤਪਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਭਵ

ਜਸਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਵਿਏ ਕੁਝ ਵੀ ਦਖਿਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਵ੍ਰਤਤੀ

ਦਵਾਰਾ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵੱਚਿ ਤੱਤਪਰ ਰਹੋ ਤਾਂ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਖੁਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਚਿ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ - ਇਹ ਵੀ ਗੁੱਡੀਆਂ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ ਜਿਸ ਵੱਚਿ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨਰਜੀ ਵੇਸਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਗੱਲਾਂ ਵੱਚਿ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਜਮਾਂ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਮਰਥ ਨਾ ਗਵਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਸੇਵਾ ਵੱਚਿ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੋਲ ਅਤੇ ਚਾਲ - ਚਲਨ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇ।
